



# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

1. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

5. LEDNA 2020

## Z obsahu:

**Opravdový mír může být  
pouze odzbrojený**

Promluva papeže  
Františka u Mírového  
pomníku v Hirošimě,  
Japonsko,  
24. listopadu 2019  
- strana 2 -

**Blahoslavená Eurosie  
Barbanová**

Libor Rösner  
- strana 4 -

**Splnění naděje**

P. Štefan Ištvaník CSsR  
- strana 6 -

**„Sestup k nám z hvězd“**  
- strana 8 -

**Sto růží Panny Marie  
pro rozjímání (10)**

P. Clemente  
Arranz Enjuto  
- strana 10 -

**Jak hospodaří  
katolická církev?**

- strana 12 -

**Film o biskupu**

**Vojtaššákovi v italské režii:  
Okysličení unavené víry**

**Západu**

- strana 13 -



*„Nejprve se zjevuješ mezi námi jako dítě ve chlévě,  
jako chudý v dílně, potom jako odsouzenec na dřevě kříže,  
nakonec pod způsobou chleba na našich oltářích.  
Řekni mi přece: Mohl jsi vymyslet ještě něco více,  
aby sis získal naši lásku? ...“ (sv. Alfons Maria de Liguori)*

Bartolomé Esteban Murillo (1617–1682): Klanění tří králů

# Opravdový mír může být pouze odzbrojený

Promluva papeže Františka u Mírového pomníku v Hirošimě, Japonsko, 24. listopadu 2019

**B**ože milosrdenství a Pane dějin, k tobě pozvedáme svoje oči z tohoto místa, jež je křivou smrti a života, porážky a obrody, utrpení a slitování.

Tady z mnoha mužů a žen, z jejich snů a nadějí, nezůstalo v záblesku záře a ohně nic než stín a ticho. Pouhý okamžik, a všechno bylo pohlceno černou dírou zmaru a smrti. Z tohoto propastného ticha je dodnes slyšet mocný křik těch, kteří už nejsou. Pocházeli z různých míst,

měli různá jména, někteří z nich mluvili různými jazyky. Všechny spojil tentýž úděl jedinou strašlivou hodinou, která navždy poznamenala nejen dějiny této země, ale tvář lidstva.

Připomínám všechny oběti a skláním se před silou a důstojností těch, kteří si ce přezili onen první okamžik, ale snášeli na svém těle po mnoho let ty nejpronikavější bolesti a zárodky smrti v jejich mysli nepřetržitě stravovaly jejich životní energii.

Cítil jsem potřebu přijít na toto místo jako poutník pokoje, setrvat v modlitbě, připomenout nevinné oběti tolikerého násilí a přinést v srdci také prosby a očekávání mužů a žen naší doby, zejména mladých, kteří po míru touží, pro mír pracují a pro mír se obětují. Přišel jsem na toto místo, naplněné pamětí i budoucností, a nesu s sebou křik chudých, kteří jsou vždycky těmi nejbezbrannějšími oběťmi nenávisti a konfliktů.

*Pokračování na str. 5*

**M**ilí čtenáři Světla, stojíme na prahu nového roku a někteří z vás možná poprvé budou s naším týdeníkem prožívat celoroční duchovní cestu, jak nám ji Boží Prozřetelnost nabídne. Přejeme si jistě všichni, aby se naplnily naděje, které do tohoto roku vkládáme. A neradi bychom zažili zklamání. Proto se hned na začátku letošní cesty zamysleme nad svými vlastními nadějemi: vkládáme je do Trojjediného Boha? (str. 6-7) Neboť on jediný může splnit naši nejvyšší naději a touhu po skutečném štěstí a blaženosti. Bezpodmínečná důvěra v Trojjediného Boha rovněž s sebou přináší další vzácný dar, a to přítomnost Ježíše v našem životě. Toho Ježíše, kterého v těchto dnech vidíme položeného v jesličkách na seně.

Jesličky, kříž, oltář... Tato tři slova vzbuzovala ve sv. Alfonsu de Liguori silnou touhu udělat pro Ježíše velké věci. (str. 8-9) A právě proto, že jeho touha byla zcela upřímná, byla vyjádřena také obrovským úsilím vždy, skutky i slovy hlásat milovaného Ježíše, stal se jedním z největších učitelů Církve. Z nás asi nikdo učitelem Církve nebude, ale každý bez výjimky máme být Ježíšovým misionářem ve světě, ve kterém žijeme.

Příkladem, jak se to může stát, je blahoslavená Eurosie Barbanová. (str. 4-5) Zvláště je velkým vzorem svaté matky, jak o ní svědčil sv. Jan Calabria, když jednomu z jejích synů napsal: „V době všeobecného zabloudění je nám zapotřebí více

## Editorial

než kdy jindy takových příkladů, aby se podařilo zastavit šířící se zkaženost a zachránit rodinu, představující jediný prostředek k uzdravení tak zoufale nemocné společnosti.“ Současný společenský boj o zdravou rodinu je veden, jak víme třeba i z fatimských zjevení Panny Marie, odvěkým nepřítelem člověka – ďáblem. A proto i zde platí, že k vítězství nad duchovou bytostí, kterou ďábel je, je nutné na prvním místě využít všechny duchovní prostředky. A v duchovní síle zakotveny, budou nepochybně i naše skutky dobré, protože budou závislé na Bohu. Blahoslavená Eurosie nám připomíná, že za své skutky a svůj život máme cítit zodpovědnost jen před Bohem. Tedy nikoliv před lidmi či před ďáblem. Jakékoliv ohledy, které nevycházejí z pohledu na Trojjediného Boha a jeho svatou vůli, jsou falešnými pobídkami k odklonu od bezpečné cesty za naší spásou, ba i k nevědomé spolupráci se zlým na jeho díle zkázy.

Panna Maria je pak tou Matkou, která je nám vzorem nejvyšším, jak se stát nositelem Ježíše ve svém srdci a jak ho vnášet do tohoto světa. Vždyť ona byla prvním člověkem, v jehož srdci se narodil Ježíš. Rozjímáme-li o jejím většinou tichém svědectví, (str. 10-11) jak je znamenáno v evangeliích a jak je chápe dvoutisíciletá tradice Církve, jsme vystave-

ni tichému úžasu. Jak se mohla tato tichá, pokorná duše stát největší Ženou v dějinách spásy? Byla totiž plná Boží milosti – a kde je jeho milost, tam je i jeho proměňující láska a moc. A to může proměňovat náš svět i dnes: Ježíš zrozený v tichém, pokorném srdci člověka!

Vrátíme-li se k zamyšlení nad svými nadějemi – a nejen nad těmi pro letošní rok, ale i pro celý život – nemůžeme se vyhnout otázce smrti. I pro každého z nás jednou přijde „silvestrovská noc smrti“, a ta bude taková, jaký byl „rok našeho života“. K tomu bl. Eurosie: „Pokud jsme v průběhu svého života věrně plnili své povinnosti, nebude pro nás smrt ničím hrozným.“ Ve světle této skutečnosti pak musíme neomylně pochopit, že smyslem našeho života zde na zemi je jediná naděje: na blažený život věčný u Pána. A bylo by smutné, kdyby tato naděje nedošla svého naplnění, protože planý „rok našeho života“ bez konání dobra by nám neumožnil projít úzkou branou do nebeského království. Proto také rozlišujeme život v Bohu „šťastný“ od života povrchně uspokojeného či ukojeného. Naučíme-li se žít v takovém rozlišování, pak rovněž snadněji pronikneme do hloubky Božího tajemství v našich životech. Vyprošujme si na přímluvu pokorné Matky Boží milost konat tak, aby naše naděje na věčný život u Pána došla svého naplnění.

Požehnaný rok 2020 přeje za redakci Světla

*Daniel Dehner*

**N**ež vstoupíš do školy učedníka, kterého Pán miloval<sup>(1)</sup>, spoj se v modlitbě s apoštolem Pavlem a pros, aby ti *Bůh a Otec slávy udělil dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat*. Kdo ti může o našem Pánu Ježíši Kristu podat lepší a živější svědectví než ten, který s ním rozmlouval nejen ústy, ale i srdcem? On jediný slyšel, jak tluč jeho Srdce, a jediný šel za ním spolu s jeho Matkou až na Golgotu. Zavede tě k nehlubším pramenům Boží lásky, abys alespoň trochu nahlédl do tajemství, proč proudí jako velká řeka z Ježíšova Srdce.

Ta slova, jimiž Jan začíná své vyprávění, ti připadají známá. Stejnými slovy začíná první kniha Bible. To není náhoda. Čtvrtý evangelista jako by chtěl uvést všechno na pravou míru, vysvětluje ti, že počátku, který znamená vznik tohoto světa, předchází jiný, mnohem vznešenější počátek, a tím je zrození Slova.

Proč Jan označuje tak abstraktním výrazem toho, kterého tak konkrétně poznal jako člověka? Slovo je vyslovením obrazu, který máš ve své mysli. Syn Boží je prvním, odvěkým a dokonalým vyslovením, obrazem Boha Otce. On je tím nejprvnějším, kdo se vůbec zrodil, prvním, kdo byl milován, a prvním, kdo miluje. Spolu s ním se od věčnosti zrodilo ze samého Boha to nejvznešenější a nejkrásnější: pojem lásky a zrození, dětství a synovství. Věčné Slovo žije tou nejdokonalejší a nejvyšší blažeností tím, že je milovaným Synem nejvyššího Otce.

Spolu s touto nevyslovitelnou a nekonečnou radostí a blažeností věčného Slova se zrodila i nepřekonatelná touha sdílet tuto blaženou lásku nejen se svým Otcem, ale i s bytostmi, které budou právě proto, pro něho a skrze něho stvořeny *k jeho obrazu a podobnosti*<sup>(2)</sup>. Věčné Slovo, Prvorozený všeho tvorstva, dal z moci své lásky vznik tobě a světu, do kterého jsi postaven, abys měl s ním účast na jeho radosti a blaženosti. Proto si tě *vyvolil ještě před stvořením světa*. Nabízí i tobě *moc narodit se z Boha, stát se Božím dítětem*.

Celá stvořená příroda doslova hýří touto Boží radostí a zalíbením, jaké má Slovo v plození a zrození. Stvořitel ti tak

staví před oči svůj největší stvořitelský zázrak, abys měl stále na mysli nejpodstatnější smysl, pro který stvořil člověka. Rodí se vesmírná tělesa i krystaly, každý květ svou krásou ohlašuje radostnou zvěst nového zrození. Rodí se rostliny i stromy, rodí se nespočet druhů živočišné říše. Pro zrození člověka však připravil Bůh jiný, vyšší řád, řád lásky, který je *opravdovým obrazem a podobstvím lásky*, z jaké se rodí věčné Slovo. Ale nejvýše nad ce-

lou touto stupnicí plození stojí to nejvyšší a nejvlastnější zrození, bez kterého by všechna ostatní ztrácela smysl a končila smrtí: Zrození, ve kterém se *tak přebohatě projevuje, jak štědrá je jeho dobrotivost v tom, čeho se jim dostane*, totiž zrození z Boha a pro Boha.

Proč tedy lidé milovali více tmu než světlo? Proč *Jej nepřijali, když přišel jako mezi své*? Zahleděli se natolik do toho, co bylo pouze podobenství, že odmítli samu podstatu: *zrodit se z Boha*. Že by se Láska přepočítala, když očekávala odpověď, které se jí nakonec nedostalo?

Boží lásku nemůže nikdo zaskočít. Kvůli svému Synu si nás *zamiloval ještě před stvořením světa*. Nechce se vzdát té od věčnosti připravované radosti, že mu jeho milovaný Syn přivede jako *jeho děti* všechny ty, *kteří jej přijmou*, aby pak spolu s ním *viděli jeho slávu*. Slovo se stalo tělem, aby mohlo i za nejvyšší možnou cenu, tedy cenu vlastního života, napravit to, co tvor způsobil zneužitím vzácného daru - své svobodné vůle. Syn Boží se již od věčnosti rozhodl pro nový způsob společného soužití, bude *přebývat s tebou*, aby ti byl *ustavičným světlem* a ukazoval ti s nejvyšší možnou přesvědčivostí a názorností svého vlastního života i učení, k čemu tě stvořil a postavil do tohoto světa vznešených podobností.

Ale ve skutečnosti jeho láska, s jakou přijal naše lidství, dal se zbičovat a přibít na kříž, láska, která otevřela jeho bok a Srdce, předcházela už onen prvopočátek, kdy řekl: *Budiž světlo!* Již v prvním stvořitelském slově je obsaženo nezvratné Boží rozhodnutí podstoupit všechno, aby ses mohl jednou *narodit z Boha a být jeho dítětem*. Když dal vznik *stromům rozmani-*

## Liturgická čtení

### 1. čtení - Sir 24,1-4.12-16

Moudrost se sama chváli a slaví uprostřed svého lidu. Otvírá svá ústa ve shromáždění Nejvyššího a velebí se před jeho zástupy: „Tvůrce veškerenstva mi dal rozkaz, můj stvořitel mi poručil vztyčit stan. Řekl mi: »Usaď se v Jakubovi, v Izraeli měj své dědictví!« Před věky na počátku mě stvořil, až navěky být nepřestanu. Před ním ve svatostánku jsem konala svou službu a pak na Siónu obdržela sídlo. Usadil mě v městě, které miloval jako mě, v Jeruzalémě vykonávám svou moc. V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v Pánově údělu, v jeho dědictví.“

### 2. čtení - Ef 1,3-6.15-18

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění; v lásce nás ze svého svobodného rozhodnutí předurčil, abychom byli

Dokončení na str. 6

*tého druhu*<sup>(3)</sup>, počítal s tím, že z jednoho z nich připraví lidé přetěžký kříž pro jeho Syna; když *vdechl člověku dech života*<sup>(4)</sup>, počítal s tím, že jeho potomci jednou krutě zmučí a zabijí jeho milované Dítě a pak teprve přijmou jeho nesmírnou lásku, kterou vkládal již od počátku do celého svého díla. Nepřemožitelná Boží láska, která se již tak štědrě rozlila na všechno stvoření, se jen znovu výmluvněji a přesvědčivěji zjevila v tom, že *Kristus za nás položil svůj život*. To je ovšem také nová cesta návratu, jak může člověk, který *jej nepřijal*, opět dojít k Božimu synovství, *aby byl před ním svatý a neposkvrněný*.

Vracej se znovu a znovu k těmto Janovým a Pavlovým úryvkům, tak stručným, ale tak vysoce výmluvným dějinám lásky, a neustále se modli za to, aby ti *Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, udělil dar moudře tyto věci chápat, abys měl o něm správné poznání*.

Bratr Amadeus

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> srov. Jan 20,2; <sup>(2)</sup> srov. Gn 1,26-27;

<sup>(3)</sup> srov. Gn 1,11; <sup>(4)</sup> srov. Gn 2,7.

## Blahoslavená Eurosie Barbanová

*Itálie není jen umění, fotbal, pizza, těstoviny a víno, ale i nepřeborné množství množství velkolepých světců či blahoslavených. Jednou takovou je i bl. Eurosie Barbanová, o níž Pius XII. prohlásil: „Bylo by třeba ukázat tuto krásnou osobnost světu, aby se stala vzorem pro současné rodiny.“*

Její životní příběh se psal mezi lety 1866 a 1932. Narodila se sice v městečku Quinto Vicentino (27. září), leč po čtyřech letech se její rodina přestěhovala do Maroly u Torri di Quartesola, kde Eurosie strávila zbytek života.

Tam také chodila do školy – dva roky; další získávání základních školních vědomostí jí překazila nutnost pomáhat chudým rodičům Luigimu a Marii Fabrisovým na jejich nevelkém poličku. Naučila se však postupně svépomocí číst natolik, aby mohla ve volných chvílích už takto malá pročitat Písmo svaté a také některé zbožné knihy – zvláště si oblíbila *Návod na dobrý život* od sv. Alfonse z Liguori a *Filoteu* sv. Františka Saleského. O založení mladé Eurosie Fabrisové nejlépe svědčí skutečnost, že po svém prvním svátém přijímání (ve 12 letech) nevynechala snad jediný den, v němž by nepřijala Eucharistii. Dnešnímu čtenáři to nemusí znít jako něco výjimečného, avšak pohybujeme se v časech, kdy slavná výzva sv. Pia X. k dennímu svátému přijímání byla ještě v nedohlednu.

Později Eurosie vstoupila k Dcerám Panny Marie Pomocnice neboli k salesiánkám. Aktivně se podílela na životě farnosti, učila například malá dítká katechismu. Později, v roce 1886, pak vstoupila do svazku manželského se svým ovdovělým sousedem Carlem Barbanem, otcem dvou malinkých dcer. Nejprve mu pomáhala po nenadálé smrti jeho manželky a třetí, nejstarší dcery. K tomu musela pečovat o jeho starého nemocného otce a nedospělého bratra. Je nabíledni, že okolí ji za to zahrnovalo uštěpačnými poznámkami, avšak po Eurosii všechno jed jakoby sklouzával, aniž by v ní zanechal nějaké účinky. „Musíme mít za své skutky a svůj život zodpovědnost jen před Pánem, nikoli před lidmi. Když hledíme na Pána, je úplně jedno, co říkají lidé,“ říkala.

Zhruba po půl roce si Carla přece jen vzala. Usoudila, že to tak bude lep-

ší, proto kývla na jeho nabídku k sňatku. Oběma jeho dcerkám (jedna měla v době úmrtí matky 20 měsíců, druhá 4 měsíce) byla skvělou matkou. Sama dala ži-



vot devíti dětem. Nedosti na tom – další čtyři s Carlem adoptovali. Šlo o osiřelé děti jedné náhle zemřelé příbuzné, jejíž manžel padl v 1. světové válce. Eurosii-mateřské srdce zkrátka neznalo meze.

Netlouklo jen v mateřském rytmu, v jeho úderech zaznívaly tóny lásky, na něž slyšeli mnozí, dokonce i cholerický manžel, jenž se po boku své trpělivé a odpouštějící ženy postupně proměnil v uvážlivého muže, který se naučil brát svou víru a život z ní smrtelně vážně. Byla mu necenitelnou oporou, a to ne pouze svou nezastupitelnou rolí v domácnosti. Když se ukázalo, že se jeho otec zadlužil a astronomické dluhy padly na jeho hlavu, povzbuzovala ho: „Odvahu, Carlo, uvidíš, že Pán nám pomůže.“

Sama až do pozdní noci šila, aby si přivydělala, zaučovala i chudé dívky z okolí, od nichž nevzala ani líru, vařila, prala, uklízela, pečovala o své děti, odtrhávala si od úst, aby se najedly. „Nechť se plní vůle Boží. On nás miluje a nikdy nás ne-

opustí. Odpočineme si až v ráji,“ měla ve zvyku říkat.

„Mamma Rosa“ zněla přezdívka, pod níž byla Eurosie Barbanová všeobecně známá. Mamma Rosa, která pohostila každého hladového, která dala sousedce poslední cibuli ze své zahrádky. Zahleděná do Boha, odevzdaná do jeho vůle, soustředěná v modlitbě i při mši svaté, plnicí si své každodenní povinnosti, nespouštějící pozornost ze svých nejbližších, pro něž se bez výhrad obětovala. Shromážďovala děti ke společnému růženci, kojila děti sousedek, které vinou chudoby, a tím i nedostatkem mléka nemohly své ratolesti kojit samy.

Mamma Rosa žila „obyčejným“ životem křesťanské manželky a matky, „obyčejným“ životem ženy ve světě. V jejím případě tedy před sebou nemáme nějaký heroický skutek v podobě oběti vlastního života pro víru, leč neustálé heroické žití každodennosti se vším, co přinášela, neponechávání si ničeho pro sebe s vědomím, že vše zde na zemi je nám jen propůjčeno.

Včetně dětí. „Když se modlíš, musíš zapomenout na vše, co je z tohoto světa! Musíš hovořit k Pánu a mít plné povědomí o tom, co říkáš a co On říká tobě. Celou svou nádejí skládáme v Něj, On nám udělí vše, co budeme potřebovat,“ dávala jim poučovací slovo i příkladem. Proto se též radovala, že tři z jejích synů se stali kněžími, proto se též smířila s tím, že nejmladšímu v tom zabránila v jeho 14 letech během studia v nižším semináři smrt. Jedna z dcer šla v jejich šlépějích a vstoupila k salesiánkám a jeden z adoptovaných synů k minoritům. Pětina z dětí, které Eurosie vychovávala, tak zvolila duchovní dráhu – to je vše říkající vysvědčení, které jí život matky vystavil. Ona sama se stala františkánskou terciářkou.

Že nejde z mé strany o líbivé fráze, dokazují slova samotné Mammy Rosy: „Netoužím po ničem jiném než milovat Pána, milovat ho stále víc a víc. Nic jiného nemá smysl. Plňme jeho vůli a uvidíme, že nám pomůže. On nás miluje, miluje nás tak, že za nás zemřel. Proč bychom neměli důvěřovat jeho Prozřetelnosti? Děti, které nám Pán dal, jsou pokladem, jsou ale v první řadě jeho dětmi, ne našimi. Jestli je bude chtít pro svou službu, musíme za to být vděční, musíme se z toho radovat, protože takto nás zahrnuje převelikou ctí. Jsem tak šťastná a děkuji Pánu z celého srdce za tyto tři vy-

volené. Nezasloužím si takovou milost, takové privilegium.“

Podobně jako přijala smrt synovu, přijala v roce 1930 i tu manželovu. Přežila ho o dva roky – zemřela 8. ledna 1932 v pověsti svatosti, jak dobře věděl sv. Jan Calabria, jenž Eurosii Barbanovou osobně znal. S odstupem času napsal jednomu z jejich synů: „Příklad svaté matky by byl dnes učin-

ný a prozřetelnostní. V době všeobecného zabloudění je nám zapotřebí více než kdy jindy takových příkladů, aby se podařilo zastavit šířící se zkaženost a zachránit rodinu, představující jediný prostředek k uzdravení tak zoufale nemocné společnosti.“

Světovým slovům dal pečeť Benedikt XVI. prohlášením Eurosie Barbanové blahoslavenou. Slavnostního aktu se

jeho jménem zhostil 6. listopadu 2005 v Benátkách prefekt Kongregace pro blahorečení a svatořečení, kardinál José Saraiva Martins.

„Miluji tě nadevše, můj Bože,“ byla poslední slova Mammy Rosy, která za svého života opakovala: „Pokud jsme v průběhu svého života věrně plnili své povinnosti, nebude pro nás smrt ničím hroživým.“

## Opravdový mír může být pouze odzbrojený -

dokončení promluvy papeže Františka ze str. 2

Pokorně si přeji být hlasem těch, jejichž hlas není vyslyšen a kteří se znepokojením a úzkostí hledí na rostoucí napětí, prostupující naši dobu, na nepřijatelné nerovnosti a nespravedlnosti, ohrožující lidské soužití, na závažnou neschopnost pečovat o náš společný dům, na neustálé a křečovitě zbrojení, jako by zbraně mohly zaručit mírovou budoucnost.

S pevným přesvědčením chci zdůraznit, že použití jaderné energie k válečným účelům je dnes více než jindy zločinem nejenom proti člověku a jeho důstojnosti, ale proti jakékoli budoucnosti našeho společného domu. Použití atomové energie k válečným cílům je amorální stejně jako je nemorální vlastnění jaderných zbraní, jak jsem řekl před dvěma roky (*Tisková konference během návratu z Bangladéše*, 2. prosince 2019). Budeme za to souzeni. Nové generace povstanou jako soudci našeho selhání, pokud jsme mluvili o míru, ale nerealizovali jsme ho svými skutky mezi národy. Jak můžeme mluvit o míru, když vyrábíme nové a impozantní válečné zbraně? Jak můžeme mluvit o míru, když ospravedlňujeme nelegitimní činy nenávisťnými a diskriminujícími proslovky?

Jsem přesvědčen, že mír není víc než prázdné slovo, pokud se nezakládá na pravdě, pokud se nebuduje spravedlivě, pokud není ožívován a naplňován láskou a pokud se neuskutečňuje ve svobodě (srov. sv. Jan XXIII., *Pacem in terris*, 18).

Budovat mír na pravdě a spravedlnosti znamená uznat „velmi častou existenci někdy výrazných rozdílů ve znalostech, ctnostech, vynalézavosti a v materiálním bohatství“ (*tamtéž*, 49). To však nikdy nemůže ospravedlnit záměr vnutit druhým svoje vlastní zájmy. Naopak, toto všech-

no může motivovat k větší odpovědnosti a respektu. Stejně tak politické pospolitosti, které se mezi sebou mohou legitimně odlišovat stupněm kultury či ekonomického rozvoje, jsou povolány usilovat a přičiňovat se o „společný vzestup“ k dobru všech (srov. *tamtéž*, 49–50).

Pokud vskutku chceme vytvářet spravedlivější a bezpečnější společnost, musíme ze svých rukou pustit zbraně: „Není možné milovat se zbraní v ruce.“ (Pavel VI., *Promluva na půdě OSN*, 4. října 1965, 5) Svěřujeme-li se logice zbraní a přestáváme-li vést dialog, tragicky opomíjíme skutečnost, že zbraně dříve než začnou zabíjet, způsobují špatné sny, „vyžadují enormní výdaje, blokují solidární projekty a užitečnou práci, falšují psychologii národů“ (*tamtéž*, 5). Jak můžeme nabízet pokoj, pokud neustále užíváme jaderného strašení válkou jako legitimního prostředku k řešení konfliktů? Kéž tato propastná bolest ukáže hranice, které by se neměly překračovat! Opravdový mír může být pouze odzbrojený. „Mír totiž neznamená jenom to, že není válka, [...] nýbrž je třeba jej neustále budovat.“ (*Gaudium et spes*, 78) Je plodem spravedlnosti, rozvoje, solidarity, vnímavosti k našemu společnému domu, podpory obecného dobra a poučení z historie.

Pamatovat, společně jít a chránit. Tyto tři morální imperativy dostávají právě tedy v Hirošimě silnější a obecnější význam a mají schopnost otevřít cestu k míru. Nemůžeme si proto dovolit, aby nynější a nové generace zapoměly na to, co se stalo. Tato vzpomínka je zárukou a podnětem k vytváření spravedlivější a bratrš-  
tější budoucnosti. Šíření této vzpomínky probouzí svědomí všech mužů a žen, zejména těch, kteří se dnes starají o osudy

národů. Kéž tato živá vzpomínka pomáhá opakovat od pokolení do pokolení: Už nikdy!

Právě proto jsme voláni postupovat jednotně, dívat se s porozuměním a odpuštěním, otevírat horizont naděje a vnášet paprsek světla mezi četná mračna, která dnes zatemňují nebe. Otevřme se naději, staňme se nástroji smíření a pokoje. To bude možné vždycky, pokud budeme schopni se chránit a uznávat jako bratři ve společném údělu. Náš svět, který je vzájemně propojen nejen v důsledku globalizace, ale i společné Země, vyžaduje více než v jiných dobách, aby byly odloženy výlučné zájmy určitých skupin či sektorů a vynikla tak hodnota těch, kdo spoluzodpovědně zápasí o záruky společné budoucnosti.

V jediné úpěnlivé prosbě, otevřeně Bohu a všem mužům a ženám dobré vůle, jménem všech obětí bombardování, jaderných pokusů a všech konfliktů pozvedněme společně ze srdce své volání: Už nikdy válka, už nikdy hřmot zbraní, už nikdy tolik utrpení! Kéž přijde pokoj do našich dnů, do tohoto našeho světa. Bože, tys slíbil: „Milosrdenství a věrnost se potkají, políbí se spravedlnost a pokoj. Věrnost vypučí ze země, spravedlnost shlédne z nebe.“ (Ž 85,11–12)

Přiď, Pane, den se nachýlil, a tam, kde se rozmohl zmar, ať překypuje naděje a je možné psát a uskutečnit jinou historii! Přiď, Pane, Kníže pokoje, učíš nás nástrojem a odleskem svého pokoje!

„Kvůli svým bratrům a přátelům budu říkat: Pokoj v tobě!“ (Ž 122,8)

Přeložil Milan Glaser,  
Česká sekce Rádia Vatikán  
(Redakčně upraveno)

## Splnění naděje

### Úvaha na počátku nového roku

**K**dyž přijel do Paříže posel z Met se zprávou, že Ludvík XV. je uzdraven z nebezpečné nemoci, Pařížané ho radostí téměř udusili. Ulicemi se ozývalo volání: „Král je zdrav!“ Když se to Ludvík dozvěděl, byl pohnut k slzám. Z uzdravení Ludvíka XV. se lidé radovali, protože měli naději, že bude lepší, než byl jeho otec Ludvík XIV., pod jehož vládou velmi trpěli. Brzy byli zklamáni. Ukázalo se, že Ludvík XV. je ještě tvrdší, než byl jeho otec. A to díky vlivu madame Pompadour, která říkávala: „Po nás potopa.“ Potopa krátce nato přišla ve formě revoluce. Následky si odnesl především Ludvík XVI. se svojí manželkou, která byla dcerou Marie Terezie. Oba byli během revoluce popraveni.

Pán Bůh nás stvořil z lásky, pro lásku a pro sebe, proto vložil do našich srdcí velkou touhu po štěstí. Splnění této naší touhy můžeme najít jen v Bohu. Každý člověk chce být šťastný a dělá všechno pro dosažení svého štěstí. Všechno, co dělá, činí v naději, že jednou bude šťastný. Ne každá naděje po štěstí se mu splní. Často dochází ke zklamání. Nejen Pařížané byli zklamáni, ale i to děvče, které o novoroč-

ním ránu kráčelo ulicemi „trochu v osmičkách“ ze silvestrovské noci. Z její tváře zářilo cosi promarněného a zlostného. Ustoupil jsem na okraj cesty. Podívala se na mne a já jsem viděl hroznou beznaděj po silvestrovské noci. Vzpomněl jsem si na pravdu: „Člověk ve všem, co dělá, hledá svoje štěstí, avšak často je hledá i tam, kde je nemůže najít.“ Častokrát doufáme v to, co není schopné naplnit naši naději a touhu po skutečném štěstí. Přitom zanedbáváme to, co by mohlo naši naději a touhu po štěstí naplnit.

Evangelium hovoří o naději pastýřů, kteří uvěřili andělovým slovům: „Nebojte se, neboť hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude radostí všeho lidu; dnes se vám v Davidově městě narodil Spasitel, je to Kristus Pán.“ (Lk 2,10-11) A následuje: „Spěšně tedy přišli a našli Marii, Josefa a novorozenátko ležící v jeslích.“ (Lk 2,16) Jejich naděje byla naplněna štěstím. Našli Spasitele, Krista Pána, o němž jim řekl anděl. Evangelista nám prozradil také náladu pastýřů, když napsal: „Pastýři se potom vrátili a oslavovali a chválili Boha za vše, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo ohlášeno.“ (Lk 2,20) Nyní můžeme

porovnat dívčinu nesplněnou naději, kterou vkládala do silvestrovské noci, a splněnou naději betlémských pastýřů.

Je to však velice málo, porovnávat nesplněnou naději děvčete se splněnou nadějí betlémských pastýřů. My se musíme zamyslet nad naší vlastní nadějí! Naši naděje jsou možnosti, které se nám načrtávají v nastávajícím roce. Jistě si všichni přejeme, aby se nám nový rok vydařil, aby se naše naděje splnily a přinesly nám štěstí, po kterém tak moc toužíme. Nikdo z nás by nechtěl zažít zklamání ve své naději. Nestane se tak tehdy, když svoji naději budeme vkládat do Trojjediného Boha, a to se odzrcadlí přítomností Krista v našem životě. Ale to nikdo nemůže udělat za nás, to musíme udělat jen my sami. Proto velice záleží na tom, s jakou nadějí se obracíme na Boha ve svých modlitbách, prosbách, při mši svaté a ve svátostech. Pokud naše modlitby a prosby jsou jen bezmyšlenkovitá slova, naše mše svaté zívání a čekání, kdy to skončí, naše přistupování ke svátostem pouhým zvykem, co potom můžeme očekávat od Boha? Naše naděje je velká a velmi účinná až tehdy, kdy ji dokážeme vložit v Ježíše Krista. Tehdy on prozáří náš život svým Božím životem. Vždyť proto přišel na naši zemi a stal se člověkem, abychom se my mohli stát svobodnými syny a dcerami nebeského Otce.

### Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. To proto, aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí pro zásluhy svého milovaného Syna. Slyšel jsem, jak věříte v Pána Ježíše a jakou lásku projevujete všem křesťanům, a proto nepřestávám za vás děkovat, když na vás vzpomínám ve svých modlitbách, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, udělil dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat, takže budete moci mít o něm správné poznání. On ať osvítl vaše srdce, abyste pochopili, jaká je naděje těch, které povolal, jaké poklady slávy skrývá křesťanům jeho dědictví.

### Evangelium - Jan 1,1-18

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho

přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: »Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.«“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náruči Otce, ten (o něm) podal zprávu.

Ve větším městě šel malý Honzík se svojí maminkou. Procházeli kolem chrámu. Díval se na okna a nedokázal pochopit, proč jsou tak špinavá. Dokonce jsou potažena i drátem. Jaká to jsou okna? Byl to gotický chrám. Vešli dovnitř. Honzík hleděl na okna a nenacházel slov: „To není možné, ta špinavá a zadrátovaná okna jsou teď tak hezká?“ Slunce svítilo plností svého poledního jasu. Okna prozářena světlem ukazovala nádheru maleb středověkých umělců. „Maminco, prosím tě, kdo je ten člověk v tom okně? Kdo je to?“ – „Honzíku, to je přítel Pána Ježíše.“ Honzík jen tak pro sebe zopakoval: „Přítel Pána Ježíše.“ Zapamatoval si to.

Při vyučování náboženství se jich katecheta zeptal: „Kdo je přítelem Pána Ježíše?“ Honzík se hlásil: „Přítelem Pána Ježíše je člověk, který je prozářený světlem slunce.“

Honzík neměl tak docela pravdu. Přítelem Pána Ježíše může být pouze člověk, který je prozářený nikoliv světlem slunce, ale světlem Boží lásky. My křesťané všichni máme být prozářeni světlem Boží lásky. Máme právo přijmout Pána Ježíše do svého života a stát se jeho přáteli. Toto velké právo nám vydobyl on sám svojí smrtí na kříži.

Aby tomu tak skutečně mohlo být, musíme nejprve učinit velký krok, který ale jsme schopni udělat všichni. Tím krokem je vložení vlastní naděje v Trojediného Boha. Pokud bychom to nedokázali, museli bychom si položit otázku: „Jakými jsme křesťany?“

Irská povídka vypráví, jak jistá vdova zůstala ve svém domečku zcela sama. Po manželově smrti ji opustila její jediná dcera. Odešla do města, aniž by brala ohled na matčiny prosby a slzy. Byla přesvědčena, že tam ji čeká štěstí. Matka od toho dne každý večer dávala do okna rozžatou lampičku. Pokud by se její dcera náhodou vrátila domů v noční hodinu, světlo lampy jí bude ukazovat cestu k srdci matky. Dokonce ani nezamykala vchodové dveře, aby její dcera, kdyby se vrátila, nemusela ani chvíli před nimi čekat. Ubíhaly dny, měsíce a roky, avšak dcera se nevracela. Město ji zcela pohltilo. Matka i nadále vytrvávala. Každý večer rozsvítila lampičku, dávala ji do okna, a zhasínala ji, až když začalo svítat.

Jedné noci, když venku zuřila bouře, kdosi sirazil proti větru a skrze déšť cestu. Když najednou v dálce spatřil malé mihotavé světélko, zamířil k němu. Ztracená dcera se vracela. Podívala se do okna a v slabém světle lampy uviděla matku, jak klečí a modlí se před obrazem Sedmibolestné Panny Marie. Strnula údivem. Přistoupila ke dveřím a zkoušela, zda jsou zavřené. Byla velice překvapená, když je našla otevřené. Vešla do pokoje a rozběhla se do matčiny náruče. Matka ji spatřila až nyní. Stálo před ní vyčerpané a zestárlé stvoření, kterému se z očí dalo vyčíst životní zklamání. Ať už byla jakákoliv, byla to přece její dcera, která se vrátila. Objala ji, přivinula si ji na hrud', zulíbala ji a její oči se zarosily slzami radosti. Po krátké chvíli se dcera odvážíla matky zeptat: „Mami, proč svítí v okně světlo tak pozdě v noci? Proč nebyly zamčeny vchodové dveře a proč jsi ještě nespala?“

„Dítě moje,“ odpověděla matka, „od té doby, kdy jsi odešla z domu, každou noc jsem rozsvícenou lampičku dávala do okna, aby ti v každé noční době ukázala cestu k srdci své matky. Dveře jsem nechávala nezamknuté, abys mohla bez těžkostí vejít do domu. Od onoho bolestného dne jsem mnohé noci probděla v modlitbách za tebe, aby tě Panna Maria přivedla zpět. A hle, nečekala jsem marně. Ty jsi teď tady, moje ztracené a očekávané dítě.“ Naděje matky živená modlitbou k Bohu se splnila.

Velká byla naděje této matky, že se její dcera jednou vrátí. Tato naděje prozrazovala její nezměrnou lásku k dceři. My známe také jinou lásku, ne jen lásku lidskou. Je to láska Boží, jež je nekonečná a všemohoucí. Tato láska v nás začíná žít až tehdy, když do ní vkládáme veškerou svoji naději, protože jsme uvěřili, že Bůh touží po naší záchraně a my se chceme dát jím zachránit.

Proto se znovu zamysleme nad otázkami: Jaké jsou moje modlitby a prosby? Jsou plné naděje a víry v Boží lásku ke mně? Anebo jsou to pouhá bezduchá odrecitovaná slova? Nikdy nesmíme zapomínat na to, že Bůh, který je Lásky, nemá zájem o naše slova, ale o naše srdce. Jak prožívám bohoslužby? Mše svatá je tajemstvím Boží lásky k nám. Je pramenem všech milostí a centrem duchovního života. Je to zpřítomnění Kalvárie na

našem oltáři. Oběť samotného Syna Božího. Má tutéž hodnotu jako oběť Ježíše Krista na Kalvárii, protože je zde tentýž neposkvrněný Beránek, obětovaný i obět přinášející. Rozdíl je zde pouze v tom, že na Kalvárii byla oběť přinesena krvavým způsobem a na našich oltářích už je přinášena způsobem nekrvavým. Svátý Alfons napsal: „Když si něco nevyprosíš při mši svaté, tak pochybuji, že si to vůbec vyprosíš.“ S jak velkou touhou a s jakými pocity přistupuji ke svátostem? Svátosti jsou skutečně dílem lásky Pána Ježíše k nám. On svoji krev prolil na kříži, abychom si v ní mohli umýt své duše od hříchů ve svátosti smíření. Dal nám jíst své Tělo a pít svoji Krev jako pokrm a nápoj pro naše duše, jako posilu na naší životní cestě a jako záruku našeho věčného života.

Je hrozné, když po blízkém setkání s Bohem odcházíme s nesplněnou nadějí po skutečném štěstí a blaženosti. Jistě by se tak nestalo, pokud bychom celou svoji naději vložili do Božích rukou a uvěřili v jeho lásku k nám. Tedy, když jsme i nadále nešťastní, není chyba na straně Boha, ale je to spíše naše lhůstevnost a náš nezájem o dary, které má Bůh pro nás připravené také v tomto roce.

Každý občanský rok se končí silvestrovskou nocí. Tato noc nemá sílu zachránit a ani znehodnotit končící se rok. Ona je pouhou částí roku. Aby tato silvestrovská noc mohla být krásně prožívána v kruhu našich blízkých, musí jí předcházet krásně prožívaný rok mezi našimi blízkými.

Toto vám i sobě přeji: abychom krásně prožili tento nastávající rok v kruhu svých blízkých, abychom na konci roku i silvestrovskou noc mohli prožít krásně. A nezapomeňme, že pro každého z nás přijde silvestrovská noc smrti, a ta bude taková, jaký bude rok našeho života. Naše silvestrovská noc smrti bude skutečně šťastná tehdy, když bude splněním naší naděje, kterou jsme vložili výlučně do Božích rukou, do jeho nekonečné lásky k nám, která má pro nás připravené věčné štěstí žítím v jeho přítomnosti v nebi.

Kéž se tato naše naděje naplňuje a rozmnožuje v našich srdcích i v tomto roce pod ochranou Matky Boží!

*Z Ludová čítanka na nedele  
a sviatky 1/2005 - Pravidelná príloha  
časopisu Misionár  
Přeložil a upravil -dd-*

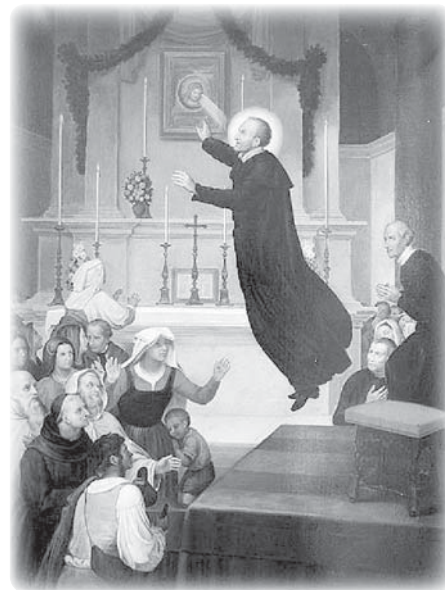
## „Sestup k nám z hvězd“

*Druhé učít, aby milovali Ježíše – to byla ustavičná a neúnavná starost svatého Alfonse Marii de Liguori (1696–1787), velkého italského světce. K tomu, aby přitáhl srdce lidí k jejich Vykupiteli, ležícímu v jesličkách a visícímu na kříži, použil tento všestranný génius „všechny registry“ svého nadání a schopností. Zakladatel řehole a pozdější biskup zkomponoval dokonce i vánoční píseň „Tu scendi dalle stelle“, která je v Itálii dodnes tak populární jako u nás „Tichá noc“.*

**A**lfons byl potomkem dobře situované šlechtické rodiny de Liguori v Neapoli, v té době po Londýnu a Paříži třetím největším městem světa. Již jako 16letý se stal tento velmi nadaný a hluboce věřící mladý muž doktorem civilního i církevního práva a dotáhl to až na místo vyhledávaného advokáta, který neprohrál žádný proces – až do léta v roce 1723. V jednom ostře sledovaném a rozruch vzbuzujícím procesu, který vedli dva vévodové a kde šlo o miliony, utrpěl 27letý právník trpkou porážku, zapříčiněnou nekalými, nečis-

tými mocenskými podvody. Alfons, otrěsený zklamáním, opustil soudní síň se slovy: „Světě, až teď tě znám. Soudní dvory, vy mě již více nevidíte!“ V nemocnici pro nevléčitelně nemocné, uprostřed chudých, které tam navštěvoval, prožil a pocítil Alfons krátce nato v ohromujícím zážitku obrácení volání Boha, aby ho následoval. Zřetelně slyšel Pánova slova: „Zanechej světa, daruj se mně.“ Se slzami v očích se nabídl Pánu: „Zde jsem, dělej si se mnou, co chceš.“

Hned se odebral do kostela zasvěceného Panně Marii, kde na znamení své-



*Už Alfonsova matka ho učila milovat Pannu Marii, o níž často rozjímal ve vánočních tajemstvích, a pochopil: všechno, co tenkrát udělala pro Ježíška, dělá teď také pro nás.*

ho úplného odpoutání se od světa položil na oltář k nohám Panny Marie svoji dýku a slíbil, že se stane knězem.

Stále více dojat Ježíšovou horoucí vykupitelskou láskou, začal již jako seminárista, přepínaje své síly, sloužit ubohým. Jako mladý kněz se pak stal skutečným přítelem pro 30 000 takzvaných „lazzaroni“ – neapolských ubožáků a bezdomovců. Čím dále od města se na svých misiích Alfons nacházel, tím více byl otrěsený, a dokonce na „celý život poznamenaný“ materiální nouzí a náboženskou nevědomostí venkovského obyvatelstva; o tyto duše se nikdo nestaral! Jim chtěl zvěstovat lásku Vykupitele, do jejich služeb vložil Alfons svoje soucitné srdce a všechny svoje schopnosti jako omilostněný kazatel a zpovědník, básník, malíř a hudebník.

Tak tomu bylo kupříkladu i v horách u vesničky Scala nad městem Amalfi u zubožených pastýřů koz, s nimiž se modlil, zpíval a vysvětloval jim Boží slovo tak, aby to dokázali pochopit. Právě na tom místě založil tento apoštol v roce 1732 jako 36letý řeholi redemptoristů, Kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele.

Ve svých strhujících kázáních, modlitbách a meditacích, jež si Alfons pečlivě připravoval, nikdy neváhal dojímavými slovy popsat, co pro každého člověka udělal Vykupitel v jesličkách a na kříži,



*Kromě pevné víry darovala Alfonsovi jeho matka také sošku malého Ježíška zavinutého v plenkách. Tuto malou sošku nosil Alfons vždy u sebe. Dnes se nachází v muzeu kláštera redemptoristů v Pagani, kde tento světec jako 90letý 1. srpna 1787 zemřel.*

*Alfons byl v dějinách katolické církve jedním z nejúspěšnějších lidových misionářů a autorů knih. Do své smrti ve věku 90 let napsal 111 děl, mezi něž patří i vzácná kniha „Cesta lásky“ a jeho známá „Morální teologie“, či mariánská nauka „Vznešenosti Panny Marie“.*

*Blahoslavený papež Pius IX. právem označil tohoto prorockého pastýře duší titulem „doctor zelantissimus“ a prohlásil ho za „nadmíru horlivého“ učitele Církve. Ctihodný papež Pius XII. ho jmenoval patronem zpovědníků a morálních teologů.*

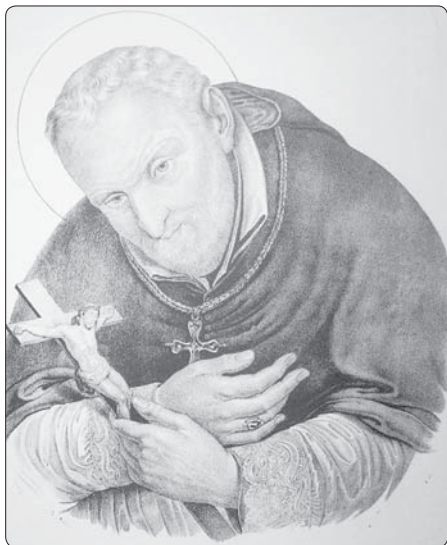
aby tak získal naši lásku! A mnozí změnilí svůj život.

Během dlouhých hodin před svatostánkem Alfons s úžasem meditoval nad láskyplnou odevzdaností svého Pána: „*Nejprve se zjevuješ mezi námi jako dítě ve chlévě, jako chudý v dílně, potom jako odsouzenec na dřevě kříže, nakonec pod způsobou chleba na našich oltářích. Řekni mi přece: Mohl jsi vymyslet ještě něco více, aby sis získal naši lásku? ... Když slyším slova »jesličky, kříž, oltář«, chci hořet touhou udělat pro tebe velké věci, Ježíši můj, který jsi pro mne udělal a vytrpěl něco tak nepochopitelného.*“  
Láska a vykoupění – to byla klíčová slova, která pro Alfonse vyzářovala z chléva v Betlémě, takže se podobně jako svatý František často neuměl odtrhnout od tohoto místa. Tam se učil ctnosti Božího Dítěte: nekonečně velký Bůh se stal malým a přístupným pro všechny. On, který jako Bůh patří sobě samému, tak velmi toužil stát se naším vlastnictvím, že nyní každý může říci: *Ježíš je celý můj – moje je jeho tělo a jeho krev, jeho utrpení a zásluhy, jeho život i jeho smrt ... ano, tento člověk se nám narodil, aby trpěl. Proto přijal tělo, které bylo schopné trpět.*“

Alfons měl prostou, dětskou duši a jako pravý Neapolitán vkládal svoji víru a dojmy do poezie a hudby. Komponování šlo Alfonsovi lehce i díky hudebnímu vzdělání, které získal u mistra Kajetána Greka. V prosinci 1755, během lidových misí v Nole u Neapole, složil Alfons temperamentní vánoční píseň „Tu scendi dalle stelle – Sestup k nám z hvězd“, která je v Itálii dodnes velmi oblíbená. Farář don Michele Zambadelli se dozvěděl o Alfon-



**Obraz uchovávaný v rodinné kapli letního sídla manželů Giuseppeho Liguori a Anny Marie Cateriny Cavalieri. Výjev zachycuje sv. Františka de Geronimo, který byl povolán aby požehnal prvorozeného Alfonsa. Poté, co vzal dítě do náručí, zvolal: „Toto dítě bude žít velmi dlouho, nezemře před dosažením devadesáti roků. Bude biskupem a světcem a bude dělat velké věci pro Ježíše Krista.“ Alfonsova matka po celý život uchovávala toto proroctví ve svém srdci. O mnoho let později toto matčino tajemství odhalil P. Antonio Tannoia, první velký životopisec neapolského světce.**



sově skladbě a směle ho požádal, zda by si ji nemohl opsat. Alfons to odmítl, notový záznam písně však nechal na stole ve svém pokoji a odešel na modlitbu do kostela. Don Michele nedokázal odolat: potají si skladbu opsal a kopii si schoval do kapsy. Při slavnostní večerní pobožnosti nastal okamžik, kdy Alfons začal zpívat svoji vánoční píseň a věřící se s nadšením přidávali. Misionář Alfons se najednou zamyslel, jako by si nedoká-

zal vzpomenout na další strofy, a poblíž stojícímu ministrantovi řekl: „*Běž k donu Michelemu a vyžádej si od něho kopii, kterou má v kapse.*“ Po pobožnosti se odhalený farář, rudý hanbou, potkal s Alfonsosem na fáře. Bývalý právník na něho mrknul a poznamenal: „*Don Micheli, obviním vás z duchovní krádeže.*“

*Z Vítězstvo Srdca 107/2015  
přeložil a upravil -dd-*

## Sto růží Panny Marie pro rozjímání (10)

### 37. SVATÁ PANNY MARIA, MATKO TICHOSTI, NAUČ MĚ MLČET

Nauč mě, ó Matko Pánova, ztišit se, a pokud se bude chudým křivdit, abych mluvil.

Nauč mě neříkat o nikom nic špatného, vždy mlčet, když mluvení přináší pouze ničivou kritiku, ostudu nebo pomluvu bratra.

Nauč mě ponechat si několik tajemství do hrobu.

Nauč mě mlčet, aby mé ticho bylo jako bratrské pokárání, nesouhlas s nesprávnou, nečestnou nebo pomlouvácnou záležitostí.

Nauč mě nemluvit nic negativního, špatného, co přináší ostudu bratru, když

mluvím falešně a nebráním spravedlnost nebo nevinné.

Nauč mě tichosti vnitřního přijetí bez vnitřní vzpoury a v pokoji srdce.

---

*Maria vzala hořící pochodeň  
naděje a proměnila ji  
v zářící svítání,  
které ohlašuje božské světlo  
spásy velmi blízko.*

---

Nauč mě mlčet, trpět, milovat a přijmout v tichosti, co se odevzdává Bohu.

Nauč mě ve skrytu se modlit, dávat nezištně almužny a žít svatě v důstojnosti v tichosti srdce.

Nauč mě, abych chodil tiše, i když ne sám, ale doprovázen Pánem a bratry. Ať nikdy nezapomenu, že Bůh jde za svým bratrem a se svým bratrem.

Nauč mě vytvářet vnější ticho, ale především vnitřní ticho zbavené zbytečných myšlenek, imaginárních iluzí, nerealizovatelných tužeb, starostí a nadměrného zatížení...

Nauč mě vytvářet ticho, zdroj obrovské energie a prostředí nezbytné pro nejodvážnější rozhodnutí.

Nauč mě mlčet, aby mi bylo porozuměno.

Nauč mě mlčet, abych mohl naslouchat a rozumět svému bratru.

Nauč mě mlčení, opuštěnosti, prosté samotě, kde se mohu setkat pouze s Bohem a „poznat Boha“.

Nauč mě, ó Maria, naše Paní, plodné tichosti, vytvářet prostředí neustálého ticha, mlčení, které mě dovede ke svatě hoře rozjímání.

### 38. SVATÁ PANNY MARIA, NAUČ MĚ MLUVIT VŽDY DOBŘE

Svatá Maria dobrého mluvení a dobrého dialogu, jak dobře jsi mluvila s Pánem, s andělem Zvěstování, s Alžbětou, s hosty na svatbě v Káně, se svým Synem Ježíšem, s apoštoly (kterým jsi jistě vyjevila mnohá tajemství skrytého života svého Syna), se sousedy v okolí Nazareta; nauč mě komunikovat, nauč mě, jak mluvit a co říkat, nauč mě dialogu a promlouvat podle potřeby.

Nauč mě žít to, co říkám a kážu, a nauč mě kázat poselství jako celek.

Nauč mě říkat a vyjadřovat vždy pravdu, pravdu s láskou.

Nauč mě říkat, co Bůh chce, abych řekl, i když popírám své zásady či způsoby života nebo jim odporuji.

Nauč mě, abych nekazil Kristovo poselství, evangelium, *polopravdami*, mlčením motivovanými lidským respektem, dvojznačnými slovy, únikovými vytáčkami.

Nauč mě vyzdvihoval dobrou stránku věci a zejména lidí, vždy mlčet o temné stránce.



**Celosvětová síť modlitby s papežem**  
ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

### DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

### ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA LEDEN 2020

#### EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL

*Podpora míru ve světě.* – Modleme se, aby křesťané, lidé vyznávající jiná náboženství a všichni lidé dobré vůle prosazovali ve světě mír a spravedlnost.

#### NÁRODNÍ ÚMYSL

Za věřící různých církví – ať na přimluvu sv. Jana Sarkandra vytvářejí společenství jedné Boží rodiny modlitbou a společnou pomocí potřebným.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!*  
*Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Nauč mě jít do hloubky věci, starat se až na druhém místě o správné a krásné cesty.

Nauč mě říkat, co je dobré a spásné, i když mám odpor k těm, kdo mě slyší.

Nauč mě, abych neupadal do předběžného mlčení.

Nauč mě zvedat pokorný a uctivý hlas tváří v tvář mnoha chybám, které jsou vykřikovány.

Nauč mě, abych se nepodřídil svému mlčení před tolika obscénnostmi a chybami tváří v tvář odvaze. Temnota zakrývá zemi, avšak Bůh řekl: „Budíž světlo,“ a také řekl: „Vy jste světlo světa.“ A světlo, pokud se objeví, je vždy silnější než tma.

Nauč mě tomu evangeliu, které říká „ano“, nebo „ne“ (buďte vaší řečí: „ano, ano; ne, ne“).

Nauč mě, ó Maria, že každý z nás otevřeně odráží slávu Pána, když žije v pravdě a upřímnosti.<sup>(1)</sup>

### 39. MARIA A OČEKÁVÁNÍ PORODU

Historie dlouhých staletí čekání v Izraeli a ve světě se blíží ke svému konci. V Marii je tato tajemná radost posílena, protože cítí, že dlouho očekávaná naděje proroků a lidu Izraele se má naplnit.

Matka Církve vyvolává touhu Pána přijít v sedmi antifonách, které jsou recitovány – v obdivuhodném tónu – v liturgii dnů, které předcházejí vigílii Vánoc nebo očekávání porodu (svátek velmi oblíbený ve Španělsku).

Tyto antifony, které začínají obdivným tónem hlásky „Ó“ a vedly k tomu, že Maria byla vyvolávána titulem „Panna Ó“, jsou následující: *Ó Sapientia, Ó Radix Jesse, Ó Clavis David, Ó Oriens, Ó Rex Gentium, Ó Emmanuel.*

Maria vzala hořící pochodeň naděje a proměnila ji v zářící svítání, které ohlašuje velmi blízké božské světlo spásy. Maria žila s velkou vírou v očekávání porodu. Kdo měl duši tak čistou, aby vnímal pocity Panny, když byla těhotná, tak blízko očekávaného porodu, když se cítila zaplavená Duchem, milovaná Bohem Otcem a vytvářela jedno tělo s milovaným synem, který je zde Synem Božím, a ona a jen ona mu důvěřuje! Podívejte se, pokud to vaše pokora a čistota srdce dovolí, do této svatyně Božství, kterou se očekávající Panna stala. Rozjímejte pocity ra-

dsti, klanění a dikůvzdání..., které zaplavují srdce mladé Matky Boží. Možná by nám mohli mystici nebo básníci říci něco poetickým, symbolickým jazykem (jedním, který se v čemkoli může přibližovat k Božímu tajemství).

Gerardo Diego přemýšlí o Mariině nejspíše a o tom, co bude dělat, když bude mít Dítě, které se má již narodit:

*Když přijde, ach, to nevím,  
čím ho ovinu,  
čím.*

*Ach, řekni mi, vánku,  
který svými jemnými polibky  
okvětí lístky nejvíce odstraňuješ,  
nejhladší pří rozčesáváš.  
Pověz mi to a neřeknu,  
čím ho já políbím,  
čím.*

*Nebo mi řekni, pokud ne.  
Pokud to víš, Josefe,  
a já tě uposlechnu,  
vždyť jsem dítě,  
jakýma rukama ho budu držet,  
že mě nezlomíte, ne,  
jakýma.<sup>(2)</sup>*

Podívejte se na Marii jako na nejlepší vzor přípravy na Vánoce. Vnímejte, užijte si, milujte, děkujte, připravte se jako ona. Je vaším vzorem.

### 40. SVATÁ MARIA, PANNA ADVENTU

Na jedné katechezi se skupinou dětí jsem začal vysvětlovat význam adventu jako přípravy na příchod Pána. Řekl jsem jim: „Ježíš se narodil v Betlémě už před dvěma tisíci let, žil mezi námi, umřel na kříži, vstal z mrtvých a nyní žije svatý na nebesích... Takže, jak se může znovu narodit?“ Jedno dítě rychle odpovědělo: „Narození Ježíše Krista se děje v lidech, Ježíš se narodí v srdcích dětí a ve všech lidech, kteří se chystají přijmout Ježíše ve svém životě. Nyní se nerodí v Betlémě, narodí se pouze v srdci.“ Byla to krásná odpověď. „Proto“ – řekl jsem jim – „pokud je vůči Pánu srdce uzavřené, nejsou Vánoce.“

*Svatá Maria je tím nejkrásnějším vzorem, jak očekávat a připravovat se na narození Ježíše v srdci.*

Její život modlitby a adorace se stává stále intenzivnějším, když se blíží čas, kdy má porodit svého prvorozeného Syna. Se vši pečlivostí a něhou připravovala v chudém a skromném domku Nazareta veškerou výbavičku dítěte. A také svatý Josef, když přišla zpráva o sčítání, měl skromnou postýlku, do které by položil dítě Boha.

Stalo se však, že v těchto dnech (kdy se mělo naplnit rodinné a radostné čekání narození Syna Božího) vyšel edikt císaře Augusta, který nařídil, aby všichni lidé v říši byli registrováni v městě svého původu. Svatý Josef byl z Betléma. Proto vyvstal problém. Mariin stav varoval, aby se nevydali na cestu; ale Maria a její svatý manžel, poslušní a ochotní dodržovat zákon, neprotestují, neodporují a nekritizují. Jsou na cestě. Dodržují božskou vůli projevenou v lidském zákoně císaře.

Představte si, že Maria je těhotná a nasedla na osla. Josef ho vede a přepravuje tak pokornou a vznešenou dámu. Jiní mohou protestovat proti císařovu zákonu. Maria ne. Ona kráčí v naprosté poslušnosti vnější i vnitřní. Děkuje a uctívá Pána, plná skromnosti a usebrání. Můžeme říci, že poslušnost, chudoba, trpělivost, mírnost, plná důvěra v Boha a mnoho dalších ctností tvoří kolébku, do které se před dosažením Betléma narodil Syn Boží. Takhle Maria připravovala příchod Pána.

Jak milá a přitažlivá se představuje tato mladá matka, současně ozdobená elegancí takových prostých, avšak oslnivých ctností! Pokud se je snažíte napodobit, Kristus se narodí ve vašem životě a první Ježíšovy Vánoce v Betlémě budou mít plnost v hloubce vašeho srdce.

*(Pokračování)*

*Zdroj: Clemente Arranz Enjuto: Cien rostros de María para la contemplación. San Pablo, Madrid 1998.*

*Přeložila -hk- (Redakčně upraveno)*

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> G. DIEGO, *Versos divinos*, Ed. Conrado Blanco, Madrid 1970, s. 73–74.

<sup>(2)</sup> D. IGUACÉN, *Diálogos con santa María, Madre de Dios*, Ed. Reproducciones Gráficas, La Laguna (Tenerife), s. 321–329.

# Jak hospodaří katolická církev?

**C**írkev v České republice hospodaří samostatně již šestým rokem. V roce 2018 diecéze římskokatolické církve bilancovaly úspěšně i méně úspěšné projekty a bojovaly s hospodářským poklesem. Velkou část energie i financí spotřeboval také boj se suchem a kůrovcem v církevních lesích. I přes dílčí neúspěchy je výsledek hospodaření zhruba stejný jako v předchozím roce. Veškerý zisk jde stále do společensky prospěšných aktivit, včetně oprav církevních staveb. Na tyto aktivity vynaložily diecéze v roce 2018 více než 1,5 miliardy korun, což je o 200 milionů víc než výše roční splátky náhrady.

## Výdaje na hospodaření stále stoupají

Náklady na hlavní činnost církve v roce 2018 přesáhly 3 miliardy korun. Z toho osobní náklady tvoří 963 milionů korun, což je o 155 milionů víc než současný státní příspěvek na provoz katolické církve, který letos opět klesl o 5 % na 746 milionů Kč pro všech 8 diecézí. Výsledek hospodaření z hlavní, tj. duchovní činnosti skončil v podobné ztrátě jako rok předtím a činil **-485 milionů**. Na dani z příjmu zaplatily diecéze 47 milionů a na dani z nemovitosti více než 50 milionů korun. „*I přes ztrátu se snažíme udržet vzdělávací, sociální i kulturní aktivity ve stejném rozsahu jako v předchozích letech,*“ říká Josef Nuzík, pomocný biskup Arcidiecéze olomoucké.

Ztrátu z hlavní činnosti si může katolická církev dovolit pouze v případě, že bude vydělávat, a to se ukazuje jako nelehké. V roce 2018 se to podařilo těsně, zisk z vedlejší (hospodářské) činnosti byl **460 milionů korun**. Veškerý zisk vložila katolická církev do společensky prospěšných projektů, především do oprav kulturního dědictví naší země. Celkové výdaje na společensky prospěšné aktivity, včetně oprav památek překročily **1,5 miliardy korun**.

## Opravy kostelů a dalších církevních staveb jsou na seznamu první

Církev je druhým největším vlastníkem historického majetku a kulturních

památek v ČR. Diecéze římskokatolické církve se starají celkem o více než **5 300 kostelů, kaplí a klášterních budov**. Kromě toho ještě vlastní téměř **1 900 far a přes 2 600 dalších objektů**, mezi něž patří například hájenky nebo jiné lesní stavby. Minimálně polovina církevních objektů jsou kulturní památky, některé dokonce národní kulturní památky, tudíž se na ně vztahují speciální pravidla oprav. Výdaje na opravy kostelů a dalších církevních objektů představují největší položku v rozpočtu všech osmi diecézí katolické církve. Na péči o kulturní dědictví naší země vynaložily v roce 2018 více než **1,4 miliardy korun**.

„*Řadu kostelů dostala církev vrácených v kritickém stavu, přesto máme chuť starat se o ně. Bylo by škoda, kdyby tyto stavby z naší krajiny zmizely,*“ popisuje nelehkou situaci Stanislav Příbyl, generální sekretář České biskupské konference. „*Jsou oblasti, kde na jednoho faráře připadá i 10 kostelů vyžadujících opravu.*“ Podle projektu [znicenekostely.cz](http://znicenekostely.cz) je v ČR v současné době 380 polozbořených či poškozených kostelů a klášterů a stovky zničených kaplí. V minulosti došlo k systémovému zanedbání péče ze strany státu, které umocnily krádeže a vandalismus v mnoha kostelích od 80. let 20. století až do roku 2004, kdy jsme se stali členskou zemí EU, a v otevřených hranicích Evropy přestaly mít tyto krádeže smysl.

## Bez pomoci a spolupráce opravy realizovat nelze

Podle evidence stavebních odborů biskupství probíhalo v roce 2018 v ČR téměř **1 230 oprav**. Stav řady kostelů a historických objektů ale **vyžaduje investice, které zdaleka převyšují možnosti jednotlivých biskupství**. I kdyby všechny peníze ze splátky náhrady (1,3 miliardy v roce 2018) byly rozpočteny jen na tyto opravy, bylo by to méně než milion korun na jeden kostel, což u památkově chráněných objektů nestačí často ani na sanační práce. Přitom náhrada nemá být z principu určena na opravy, ale na investice na zajištění provozu církve v budoucnu. Naštěstí se na některé opravy daří čerpat díky úsilí našich zaměstnanců příspěvky a do-

tace z nejrůznějších zdrojů, a pomalu se tak daří opravovat ne jeden kulturní skvost naší republiky.

Největší dík ale patří fyzickým dárčům a drobným přispěvatelům. **Kostely jsou na mnoha místech opravovány jen díky nim**. Časté je, že si opravu organizují samy farnosti a biskupství jen přispívá. Velkou roli hraje i vzájemná solidarita farností. „*Náklady na opravy jsou obrovské, našťástí lidé pomáhají a za to jim opravdu děkujeme. Spousta kaplí je opravována i svépomocí, na větší opravy se často pořádají sbírky,*“ říká biskup Josef Nuzík. Ve sbírkách se v roce 2018 vybralo **457 milionů korun**. Peníze ze sbírek tvoří klíčovou část příjmů a jsou často používány na opravy.

## Nové stavby a další společensky prospěšné projekty

Díky iniciativám občanů se také staví nové kostely a kaple. Od revoluce je to **61 nových kostelů**, z toho dvě pětiny po roce 2000, k tomu ročně desítky kapliček. Většina se staví na Moravě. Nové kostely slouží často nejen jako duchovní, ale i jako společenské centrum obce. A s péčí o budovy jsou spojené i další společensky prospěšné aktivity. Téměř 90 milionů korun šlo v roce 2018 jako přímá podpora z biskupství do škol a školských zařízení (skoro o 10 milionů víc než v roce 2017); 14 milionů na rozvoj zdravotních a sociálních projektů. Bez zázemí by nemohly být provozovány ani Charity, které v roce 2018 nabízely 1 312 služeb a evidovaly 145 886 klientů. Dalšíh víc než 10 milionů korun šlo na podporu kulturních projektů, které souvisí s péčí o svěřené kulturní bohatství naší země. Jedním z nejznámějších je *Noc kostelů*.

## Církev se učí hospodařit

Výsledek hospodaření v roce 2018 v porovnání s rokem 2017 mírně poklesl. „*Je třeba promyslet, jak využívat majetek tak, aby nesl dostatečné výnosy, které by bylo možné použít na provoz, duchovní projekty i služby společnosti,*“ komentuje situaci Karel Matyska, ekonomický poradce ČBK. Došlo k poklesu zejména při péči o lesy, které tvoří hlavně na Moravě podstatnou

Film o biskupu Vojtaššákoví v italské režii:

## Okysličené unavené víry Západu

část příjmů. Ztráty kvůli suchu meziročně rostou o víc než 100 milionů korun a v roce 2018 překročily 761 milionů. Investice do boje s kůrovcem v roce 2018 přesáhly 60 milionů, což je trojnásobek oproti roku 2017. V některých oblastech vystoupal podíl nahodilé těžby až k 90 %. Přestože jsou ročně vysázeny miliony nových stromků – od začátku nového roku do konce září 2019 to bylo přes 9 milionů nových sazenic – zdá se, že církev jako menší vlastník nedokáže zajistit, aby se nákaza nešířila z okolních lesů, a tak porosty umírají jeden za druhým.

Po první vlně revize majetku se také zbrzdilo **omezení prodeje nevyužitého majetku církve**, které v prvních letech tvořilo krátkodobé příjmy. „*Přebytečného majetku jsme se již zbavili, nyní se snažíme opravdu s tím, co máme, hospodařit a nevydělávat na prodeji,*“ říká Matyska. Dále dochází k restrukturalizaci majetku s cílem, aby portfolio bylo dlouhodobě stabilní. „*Církev investuje do dlouhodobějších projektů, například zisk z budov, které se opravují, patří mezi dlouhodobé záměry, u kterých se výsledek uvidí až za dlouhou dobu,*“ dodává Matyska. Uvnitř církve probíhá diskuse o tom, které hospodářské projekty rozvíjet a které změnit.

„*Doufáme, že se nám podaří rozvíjet vedlejší (hospodářskou) činnost i přes nepřítelň podmínky tak, abychom i v následujících letech mohli investovat do péče o kulturní dědictví naší země, udržet sociální i vzdělávací aktivity v současném rozsahu a dávat práci lidem v regionech jako doposud,*“ shrnuje bilanci Stanislav Příbyl, generální sekretář ČBK.

„*Naším klíčovým zájmem je provozovat církevní služby a péče o kulturní krajinu k těmto službám neodmyslitelně patří. Věříme, že i nové kostely, které se aktuálně staví v Praze, Brně i na Olomoucku, budou nejen architektonickými skvosty naší země, ale i společenskými a duchovními centry místního života,*“ dodává otec biskup Josef Nuzik.

**Pro víc informací kontaktujte:**

Tiskové středisko ČBK,  
Monika Klimentová, tel. 731 625 984,  
www.cirkev.cz.

Zdroj: www.cirkev.cz, 3. 12. 2019  
(Redakčně upraveno)

„Vojtaššák, dny barbarů“, tak byl nazván nový hraný dokument o spišském biskupovi Jánovi Vojtaššákoví. Snímek v režii italské autorské dvojice Alberta Di Giglia a Luigiho Beneschiho přiblížil publiku Vatikánské filmotéky dramatické kapitoly pronásledování církve v Československu.

Biografický příběh představující italskému publiku životní drama jednoho z velkých svědků víry z doby komunistického útlaku vznikl ve spolupráci se Spišským biskupstvem a především díky velké angažovanosti amatérských herců, osobně zasažených vnitřním hrdinstvím tohoto biskupa.

Ján Vojtaššák (1877–1965) stál od roku 1920 v čele Spišské diecéze. V roce 1950, v rámci plošného zásahu režimu proti církvi, byl nejprve internován ve své rezidenci, posléze převezen do pražské ruzyňské věznice a v lednu následujícího roku ve vykonstruovaném procesu v Bratislavě odsouzen k 24 letem těžkého vězení a dalším trestům za údajné úklady proti republice, velezradu, vojenskou zradu a vyzvědačství. Ve vězení zůstal až do amnestie 5. října 1963. Zemřel po necelých dvou letech v Říčanech u Prahy, kde žil v nuceném exilu, se zákazem působit na Slovensku.

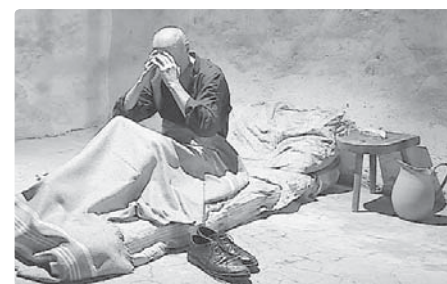
Hlavní roli biskupa Vojtaššáka ztělesnil slovenský herec Milan Kasan, po jeho boku účinkují ochotníci z Vojtaššákovy rodiště Zákamenného a životní příběh ilustruje vyprávění kardinála Jozefa Tomka. Dokument zaznamenává také svědectví lidí, kteří biskupa Vojtaššáka osobně zažili. Právě hluboká vnitřní pouta mnoha lidí k této osobnosti byla tím, co na italské režiséry nejvíce zapůsobilo. Hovoří Alberto Di Giglio:

„*Vedle obtížného vstupování do složitosti tohoto příběhu se pro nás stala nečekaným vodítkem, na které jsme se spolehli, důvěra místních lidí k Jánovi Vojtaššákoví. Projevilo se to přímo v hereckých výkonech. Hlavní protagonista Milan Kasan dokázal dojít naprosto všechny, jak v Benátkách na Festivalu lidé a náboženství, tak tady, ve Vatikánské filmotéce. Dokázal vytvořit dokonalý soulad s historickou osobností. To byla věc, kterou nikdo nečekal, kterou*

*j jsme neočekávali ani my a kterou by žádný casting nedokázal zařídit.*“

Co z tohoto příběhu nesmí být zapomenuto?

„*Především: kdo jsme. Kdo je křesťan, kdo je kněz a co je církev. Myslím, že tento film o tom vypovídá, obrací pozornost k této části Evropy, která tolik trpěla, která byla skutečně vymazána, zrušena. Z tohoto povstala úžasná, silná a mocná víra,*



*kteřá pro nás byla skutečně »nakažlivá«. Každého z nás zasáhla krása a laskavost tohoto národa, ale především také síla tohoto svědectví. A myslím si, že je jakýmsi okysličením pro trochu stagnující a unavenou víru nás, obyvatel Západu,*“ říká režisér Alberto Di Giglio.

Připomeňme, že v roce 1996 zahájila spišská diecéze beatifikační proces biskupa Vojtaššáka. Po předání dokumentace do Vatikánu přišlo v roce 2003 do rukou biskupa Tondry vyjádření, podle něhož Svätý stolec nepovažoval pokračování této kauzy za vhodné. Jako problematické se jevílo působení tohoto biskupa v letech 1940–45 v roli místopředsedy Státní rady, která fungovala jako horní komora parlamentu, a tedy nesla spoluzopovědnost za „řešení“ židovské otázky. V posledních historických studiích se však ukazuje, že právě díky zásahu biskupa Vojtaššáka nedošlo k druhé vlně deportací Židů ze Slovenska, a vycházejí najevo další jeho postoje na obranu pronásledovaných, což znovu otevírá cestu k jeho blahorečení. (HROMJÁK, Ľuboslav. *S výrazom lásky trvám*. Prvé vyd. Spišské Podhradie: Nadácia Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka, 2015. *Ján Vojtaššák: biskup v dejinách 20. storočia: Zborník z vedeckej konferencie k 140. výročiu narodenia, Spišská Kapitula 14.–15. november 2017*. Bratislava)

Podle www.cikrev.cz, 2. 12. 2019

## Pondělí 6. 1. 2020

**6:05** Pro vita mundi: P. Mgr. Adam Rucki (2. díl)  
**6:45** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **7:25** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (9. díl): Celoživotní zápas o pokoj v srdci **7:50** Outdoor Films s Martinem Wágnerem (74. díl): V Rusku najdeme pustá a tajemná místa **9:25** Animované biblické příběhy: Narodil se Král **9:50** Sedmihlásky (5. díl): My tři králové jdeme k vám **10:00** Mše svatá ze Slavnosti Zjevení Páně z baziliky sv. Petra v Římě [L] **11:35** Pražská Loreta **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si ... [P] **12:15** Štěttem a pišfalou **12:40** V pohorách po horách (25. díl): Volovec – Roháče **12:50** Mezi pražci (83. díl): Leden 2020 **13:40** Po stopách Ježíše Krista (9. díl): Poslední večere **14:10** Pastýř na člunu **14:30** CHKO České středohoří: Milešovka – Velemín a okolí **14:50** Noční univerzita: Charles Whitehead – Toužil uvidět Ježíše **16:00** V souvislostech **16:25** Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem **17:30** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **18:00** Víra do kapsy: O mužích a otcovství **18:20** Sedmihlásky (5. díl): My tři králové jdeme k vám **18:25** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně **18:30** Petr Bende a cimbálová muzika Grajcar na Mohelnickém dostavníku 2015 (8. díl) **19:00** Krasňany **19:40** V pohorách po horách (51. díl): Vápeč – Strážovská hornatina **19:50** Přejeme si ... **20:05** Filipínské Rugby – hra o život **20:55** ARTBITR – Kulturní magazín (88. díl) [P] **21:05** Nigérie: Haleluja [P] **21:35** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **22:00** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Když docházejí síly **23:00** Tanzanie – Zanzibar: Jsme odváží **23:30** Kulatý stůl: Ekologie **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Úterý 7. 1. 2020

**6:05** Pro vita mundi: P. Anton Kasan – Lidečko  
**6:50** Hlubinami vesmíru s Mgr. Jakubem Rozehnalem, 1. díl **7:30** Missio magazín: Leden 2020 **8:35** V souvislostech **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Víra do kapsy: O mužích a otcovství **9:35** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan **9:45** Muzikanti, hrajte **10:15** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Když docházejí síly **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poletuchy: Na skok do Zlína **13:30** Cesta návratu **13:50** V pohorách po horách (25. díl): Volovec – Roháče **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Bol som mimo: Radoslav Hruška **15:40** Polabský lužní les **16:00** Jak potkávat svět (57. díl): S Martou Kubišovou **17:25** Kouzlo štipkých varhan **17:40** Vincent Hložník, umělec evropského formátu **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **18:35** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél **18:40** Animované biblické příběhy: Eliáš **19:10** Léta letí k andělům (67. díl): Jan Suk – literát, vnuk Josefa Suka a pravnuk Antonína Dvořáka **19:30** Zpravodajské Noeviny: 7. 1. 2020 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **21:00** Země neočekávaného – Papua Nová Guinea **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Řeckokatolický magazín (225. díl) [P] **22:25** Má vlast: Zámek Holešov I. **23:20** Světlo pro Evropu (19. díl): 70 let novodobé Číny **23:35** Jak potkávat svět (75. díl) **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Středa 8. 1. 2020

**6:05** Zpravodajské Noeviny: 7. 1. 2020 **6:30** Zázrak v pralese **7:00** Noční univerzita: Charles Whitehead – Toužil uvidět Ježíše **8:10** Mezi pražci (83. díl): Leden 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Pěšák Boží **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (30. díl):

# TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV



■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.  
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na [www.tvnoe.cz](http://www.tvnoe.cz)

Malý Rozsutec – Malá Fatra **13:00** U VÁS aneb Co dělají folkloristé v zimě (30. díl): Ondráš slaví **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Bol som mimo: Jan Eriksen **15:40** Víra do kapsy: O mužích a otcovství **16:00** Zpravodajské Noeviny: 7. 1. 2020 **16:25** Outdoor Films s Annou Hanuš Kuchařovou (71. díl): Můj život je slackline **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázrak Pražského Jezulátka **18:35** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **18:40** Mezi pražci (83. díl): Leden 2020 **19:30** Terra Santa News: 08. 01. 2020 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Adorace [L] **21:05** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (10. díl): Co nás připravuje o pokoj a jak se bránit? **21:30** Živě s Noe **22:10** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Ošetřil jeho rány (1. část) **23:00** Generální audience papeže Františka **23:20** Po stopách Ježíše Krista (9. díl): Poslední večere **23:55** Missio magazín: Leden 2020 **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Čtvrtek 9. 1. 2020

**6:05** Pro vita mundi: BcA. Kamil Novák **6:45** Nigérie: Haleluja **7:20** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (10. díl): Co nás připravuje o pokoj a jak se bránit? **7:45** Harfa Noemova: Operní melodie **8:15** Opřu se o florbalovou hůl **8:35** Terra Santa News: 08. 01. 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (19. díl): 70 let novodobé Číny **9:30** Velehradská zastavení: Díl 4. – Slavení východní liturgie **9:40** Kulatý stůl: Ekologie **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Missio magazín: Leden 2020 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Bol som mimo: Peter Lipták **15:35** Generální audience papeže Františka **16:00** Zpravodajské Noeviny: 7. 1. 2020 **16:25** Milovat až do zapomnění **17:15** Hlubinami vesmíru s Mgr. Jakubem Rozehnalem, 1. díl **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Chrám na Skále **18:35** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **18:40** Historie sklářství v Karlovcích **19:00** Večere u Slovaka: Svátek Křtu Páně [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 9. 1. 2020 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (152. díl) **21:30** Živě s Noe **22:10** Jde o život (1. díl): Hlavně chť odvážně a moc **23:45** Zpravodajské Noeviny: 9. 1. 2020 **0:10** Cestujeme regionem Záhorie **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Pátek 10. 1. 2020

**6:05** Zpravodajské Noeviny: 9. 1. 2020 **6:30** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **6:50** ARTBITR – Kulturní magazín (88. díl) **7:00** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **7:20** Po stopách Ježíše Krista (9. díl): Poslední večere **7:50** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Ošetřil jeho rány (1. část) **8:40** Víra do kapsy: O mužích a otcovství **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Cvrlikání (73. díl): Žamboš **10:25** Filipínské Rugby – hra o život **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (10. díl): Co nás připravuje o pokoj a jak se bránit? **13:20** Petr Bende a cimbálová muzika Grajcar na Mohelnickém dostavníku 2015

(8. díl) **13:50** Starobělské Lurdy **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Bol som mimo: Vďaka Bohu za Cenacolo! – Vladimír Bočev a Martin Hoblík **15:40** Nigérie: Haleluja **16:15** Zpravodajské Noeviny: 9. 1. 2020 **16:40** Plamínky ohně **17:05** Buon giorno s Františkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Křížová cesta **18:35** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **18:40** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **19:05** Staňte se soli **19:40** ARTBITR – Kulturní magazín (88. díl) **19:50** Přejeme si ... **20:05** Kulatý stůl: Krize otcovství **21:35** Živě s Noe [P] **22:15** Krásné slovo otce Špidlika (7. díl): Tajemství člověka a Santa Maria Maggiore **23:05** Ukrajina – Nádherné svědectví sester z Ukrajiny **23:35** Večere u Slovaka: Svátek Křtu Páně **0:05** Hlubinami vesmíru s Mgr. Jakubem Rozehnalem, 1. díl **0:45** Don Bosco v Angole **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Sobota 11. 1. 2020

**6:05** Pro vita mundi: Naděžda Urbášková **6:45** Causa Carnivora **7:20** Bible pro Severní Koreu **7:55** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **8:55** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **9:00** Animované biblické příběhy: Eliáš **9:35** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **10:00** GOODwillBOY IV. (6. díl): Lego **10:40** V posteli POD NEBESY IV. (6. díl) **11:35** Světlo pro Evropu (19. díl): 70 let novodobé Číny **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Zpravodajské Noeviny: 9. 1. 2020 **12:25** Jde o život (1. díl): Hlavně chť odvážně a moc **14:05** Terra Santa News: 08. 01. 2020 **14:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (152. díl) **15:50** Buon giorno s Františkem **16:45** Až já budu velká: Třebovický koláč 2017 **17:55** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí **18:45** Kříž nebo meč **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Dobrodružství před kamerou (5. díl) [P] **21:15** Sierra Leone: Ježíš v ulicích [P] **21:45** V pohorách po horách (26. díl): Sninský kameň – Vihorlatské vrchy **22:00** Živě s Noe [P] **23:05** Mezi pražci (83. díl): Leden 2020 **0:00** Harfa Noemova: Operní melodie **0:25** Řeckokatolický magazín (225. díl) **0:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Neděle 12. 1. 2020

**6:05** Pro vita mundi: Slávo Král **6:45** Vezmi a čti: Prosinec 2019 **7:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (152. díl) **8:30** Myanmar – Kačjinský stát: Prahne po míru **9:00** Večere u Slovaka: Svátek Křtu Páně **9:30** Mše svatá ze svátku Křtu Páně ze Sixtinské kaple, Vatikán [L] **11:15** Práce jako na kostele **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín (88. díl) **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (19. díl): 70 let novodobé Číny **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:35** Muzikanti, hrajte **14:00** Rozumět internetovým dětem **14:45** Dívám se kolem sebe **15:25** Dobrodružství před kamerou (5. díl) **16:35** Živě s Noe **17:45** V pohorách po horách (45. díl): Nad Maráskem – Brdy **17:55** Sedmihlásky (90. díl): Když jsem byl maličký pacholík **18:00** Animované biblické příběhy: Eliáš **18:30** Průplav Božího přání **19:10** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (10. díl): Co nás připravuje o pokoj a jak se bránit? **19:35** 50 let Boží milosti **19:50** Přejeme si ... **20:05** Chceme se vrátit domů **20:25** Koncert Naděje pro Irák: bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Strahově **21:55** V souvislostech **22:20** Buon giorno s Františkem **23:15** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

**Pondelok 6. 1. o 10:00 hod.:**
**Svätá omša z Vatikánu**

Priamy prenos na sviatok Zjavenia Pána.

**Utorok 7. 1. o 12:55 hod.:**
**Zvony od Panny Márie (film)**

Otec O'Malley sa stal školským kaplánom v chudobnom predmestí New Yorku. S deťmi si rozumie. Komunikácia so školskými sestrami Notre Dame je náročná, napokon však nájdu spoločnú reč, dokonca sa stanú svedkami neočakávaného zvratu.

**Streda 8. 1. o 16:30 hod.:**
**Ukrajina – skutky apoštolov (dokument)**

Ukrajina zažíva ťažké časy. Opäť. V minulosti ju sužovalo prenasledovanie kresťanov zo strany režimu Sovietskeho zväzu. V súčasnosti vojna, chudoba, ale predovšetkým strata ilúzií a beznádej. S týmto vnútorným nepriateľom už roky bojuje kňaz Jerzy Zimierski a misijné Sestry od sv. Oriona.

**Štvrtok 9. 1. o 17:00 hod.: Spolu**

Začiatok novej série, v ktorej sa starý otec Jakub s vnučkou Žofkou ponárajú do tajov Svätého Písma.

**Piatok 10. 1. o 20:30 hod.:**
**Dôkaz viery: Svätý Martin de Porres**

Dvaja vedeckí pracovníci pripravujú štúdiu o dávnom zázraku svätého Martina z Porres. Keď však začnú skúmať výpovede samotných svedkov a jedného z nich spoznajú osobne, zrazu sa ich neočvejené názory začínajú meniť...

**Sobota 11. 1. o 20:30 hod.: Don Camillo 1/5 (film)**

Rozpráva s Bohom, ale riadi sa vlastnou intuíciou. Fernandel ako farár bojujúci proti červenému zlu, ktoré zaplavuje Taliansko. Don Camillo je farárom v talianskom mestečku, ktoré sa snažia ovládnuť komunisti, ktorým prekáža, akú moc majú farárovo slová.

**Nedeľa 12. 1. o 9:30 hod.: Svätá omša z Vatikánu**

Priamy prenos na sviatok Kristu Krista Pána.

 Využite skvelých slev na kvalitní **POUTNÍ ZÁJEZDY PO CELÉM SVĚTĚ**. Platí do **31. 1. 2020!** Více na [www.poutnizajezdy.cz](http://www.poutnizajezdy.cz).

**BREVIÁŘ PRO LAIKY**
**4. – 11. LEDNA 2020**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 1.		PO 6. 1.		ÚT 7. 1.		ST 8. 1.		ČT 9. 1.		PÁ 10. 1.		SO 11. 1.	
Antifona	154	167	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
<b>Ranní chvály:</b>														
Hymnus	154	167	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248
Antifony	201	220	233	255	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	201	220	233	255	241	264	244	268	247	272	251	276	254	279
Antifona k Zach. kantiku	202	220	233	256	241	264	245	268	248	272	251	276	254	280
Prosby	202	221	233	256	241	265	245	269	248	272	251	276	254	280
Závěrečná modlitba	202	221	234	257	1277	265	245	269	248	273	252	277	255	281
<b>Modlitba během dne:</b>														
Hymnus	155	168	227	249	227	249	227	249	227	249	227	249	227	249
Antifony	156	169	228	250	228	250	228	250	228	250	228	250	228	250
Žalmy	926	1036	235	257	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	203	221	237	259	242	266	245	269	249	273	252	277	255	281
Závěrečná modlitba	202	221	234	257	242	265	245	269	248	273	252	277	255	281
<b>Nešpory:</b>														
<b>SO 4. 1.</b>														
Hymnus	153	166	229	251	225	247	225	247	225	247	225	247	225	247
Antifony	200	218	230	252	238	260	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	230	252	238	261	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	200	219	231	254	239	262	243	267	246	271	250	274	253	278
Ant. ke kant. P. M.	200	219	232	254	240	263	243	267	247	271	250	275	253	278
Prosby	201	219	232	254	240	263	243	267	247	271	250	275	253	279
Záv. modlitba	202	221	234	257	234	257	1277	265	245	269	248	273	252	277
<b>Kompletář:</b>	1238	1374	1238	1374	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

**Liturgická čtení**
**Nedeľa 5. 1. – 2. nedeľa po Narodení Páně**

 1. čt.: Sir 24,1–4.12–16  
(řec. 1–2.8–12)

Ž 147,12–13.14–15.19–20

 Odp.: Jan 1,14 (*Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*)

 Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Ef 1,3–6.15–18

Ev.: Jan 1,1–18

**Pondělí 6. 1. – slavnost Zjevení Páně**

1. čt.: Iz 60,1–6

Ž 72(71),1–2.7–8.10–11.12–13

 Odp.: srov. 11 (*Budou se ti, Hospodine, klanět všechny národy země.*)

2. čt.: Ef 3,2–3a.5–6

Ev.: Mt 2,1–12

**Úterý 7. 1. – nezávazná památka sv. Rajmunda z Peñafortu**

1. čt.: 1 Jan 3,22–4,6

Ž 2,7b–8.10–11

 Odp.: 8a (*Dám ti v majetek národy.*)

Ev.: Mt 4,12–17.23–25

**Středa 8. 1. – ferie**

1. čt.: 1 Jan 4,7–10

Ž 72(71),1–2.3–4ab.7–8

 Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)

Ev.: Mk 6,34–44

**Čtvrtek 9. 1. – ferie**

1. čt.: 1 Jan 4,11–18

Ž 72(71),1–2.10.12–13

 Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)

Ev.: Mk 6,45–52

**Pátek 10. 1. – ferie**

1. čt.: 1 Jan 4,19–5,4

Ž 72(71),1–2.14+15bc.17

 Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)

Ev.: Lk 4,14–22a

**Sobota 11. 1. – ferie**

1. čt.: 1 Jan 5,5–13

Ž 147,12–13.14–15.19–20

 Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina! Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 5,12–16

POEZIE

VÁNOČNÍ POEZIE

*Běla Schovancová*

Česká básnířka, žijící od roku 1974 ve Francii, ve svých verších zpívá hymnus Boží všemohoucnosti, jejímu působení ve všech přírodních aspektech naší existence. Z jemnosti, elegance a spon-tánnosti veršů Běly Schovancové zá-ří krása jejich citů, které nás vybízí k uchopení Absolutní pravdy, ukryté i v těch nejmenších stvořeních vesmíru.

AVE • Brož., 120x202 mm,  
56 stran, 125 Kč



SOUZVUK BAREV

*Gilbert Keith Chesterton*

*Uspořádal a přeložil Josef Hrdlička*

*Předmluva Tomáš kardinál Špidlík*

*Doslov Mojmír Trávníček*

Výbor z Chestertonovy poezie, v níž autor „zdravý rozum ... drží na uzdě dobrou dávkou vtípu, humoru“. V zá-věru v autobiografických črtách se na-chází i autorovo vyznání, proč se stal katolíkem.

Matice cyrilometodějská s. r. o.  
Brož., 143x235 mm, 96 stran, 89 Kč



BELETRIE

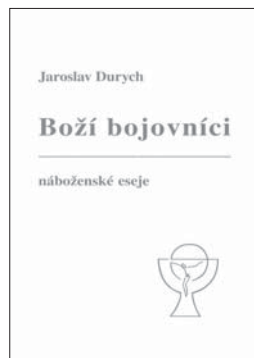
BOŽÍ BOJOVNÍCI

*Jaroslav Durych*

*Vybral a uspořádal Václav Durych*

Náboženské eseje, svého času pu-blikované v revui *Na hlubinu*. Široce znalostně a duchovně založené příkla-dy Božích bojovníků – mučedníků pro víru – jsou mnohdy velmi aktuální.

Matice cyrilometodějská s. r. o.  
Brož., A5, 120 stran, 142 Kč



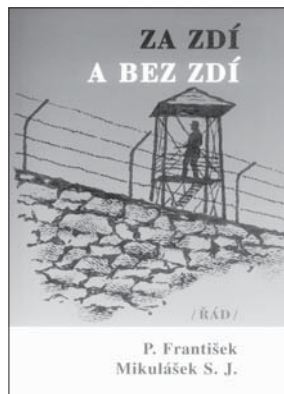
SVĚDECTVÍ VÍRY

ZA ZDÍ A BEZ ZDÍ

*P. František Mikulášek, SJ*

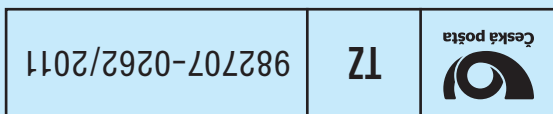
Vzpomínky jezuitského kněze (1913–1993), který byl 9 let věz-něn komunistickým režimem. Pa-měti teologa, kazatele, organizáto-ra katolické mládeže a šéfredaktora *Katolických novin* v letech 1968–69 jsou svěděctvím o hrdinství jezui-tů a katolické církve v dobách po-litického útlaku u nás.

ŘÁD • Brož., A5,  
140 stran, 130 Kč



Prodejní dobu našich knihkupectví v Olomouci na Dolním náměstí i na Wurmově ul. o vánočních svátcích najdete na [www.maticecm.cz](http://www.maticecm.cz).

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,  
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: [knihy@maticecm.cz](mailto:knihy@maticecm.cz) • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese [www.maticecm.cz](http://www.maticecm.cz)



Matice cyrilometodějská s. r. o.  
Dolní nám. 24  
771 11 Olomouc 1